

ArtemiusCreep
EL CAÇAMONSTRES

A la Cecilia... perquè vull dir-t'ho també en italià

Primera edició: setembre del 2014

Títol original italià: *I Putridoni della Palude*

Textos: Luca Blengino

Il·lustracions: Ivan Bigarella

Adaptació del disseny i maquetació: Emma Camacho

Edició: Olga Portella Falcó

Coordinació editorial: Anna Pérez i Mir

Direcció editorial: Iolanda Batallé Prats

Tots els noms i personatges continguts en aquest llibre, copyright d'Atlantyc Dreamfarm s.r.l., són llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. en la seva versió original. Les versions traduïdes i/o adaptades són propietat d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats.

© 2011, Atlantyc Dreamfarm s.r.l., Itàlia

Publicat per primera vegada per De Agostini Editore S.p.A.

© 2014, Jordi Vidal i Tubau, per la traducció

© 2014, La Galera, SAU Editorial, per l'edició en llengua catalana

Projecte editorial d'Atlantyc Dreamfarm, s.r.l.

Drets Internacionals © Atlantyc S.p.A., via Leopardi, 8 - 20123 Milà, Itàlia.

foreignrights@atlantyc.it, www.atlantyc.com

La Galera, SAU Editorial

Josep Pla, 95 - 08019 Barcelona

www.lagaleraeditorial.com

lagalera@lagaleraeditorial.com

Imprès en Limpergraf

Mogoda, 29-31 Pol. Ind. Can Salvatella

08210 Barberà del Vallès

Dipòsit legal: B-13.191-2014

Imprès a la UE

ISBN: 978-84-246-4429-1

Qualsevol mena de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra resta rigorosament prohibida i estarà sotmesa a les sancions establertes per la llei. L'editor faculta el CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) perquè n'autoritzi la fotocòpia o l'escaneig d'algun fragment a les persones que hi estiguin interessades.

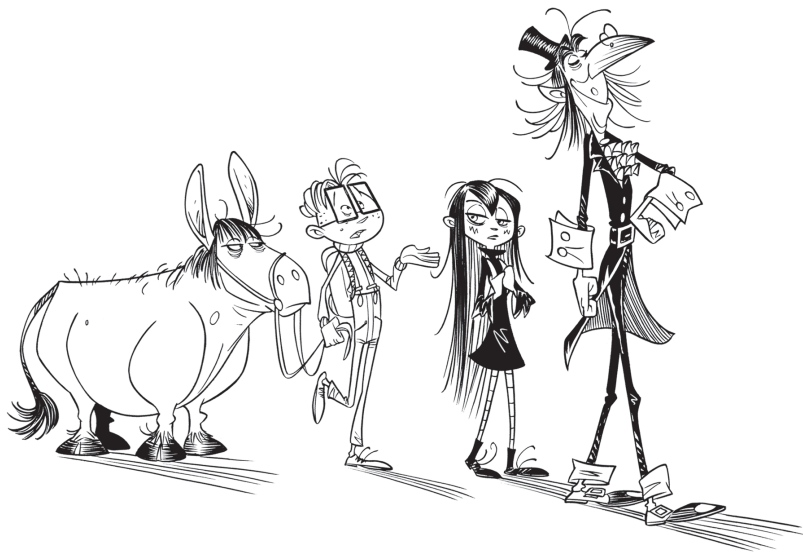
Luca Blengino

2

Missió al pantà

Il·lustracions
d'Ivan Bigarella

Traducció de Jordi Vidal i Tubau

laGalera

Personatges

Artemius Creep

Caçamonstres llegendari que tothom dóna per mort. És el propietari de la Mansió de l'Esparver. Té un caràcter horrible. Li agraden els monstres, però detesta els infants.

Priscilla Fizz

Deu anys. Aprenent de caçamonstres.

Astuta, emprenedora, curiosa i llunàtica, té un veritable talent per ficar-se en embolics.

Bablú

El millor amic de la Priscilla.

Aspirant a escriptor de llibres de terror i perfecte poruc.

Col·lecciona fòbies i és al·lèrgic a qualsevol cosa.

Florian Barbademolsa

Un putridó que ha crescut entre els humans. Viu com un ermità allunyat de tot-hom. Expert en botànica.

Taddeus Larvat

Un dels dotze caçamonstres llegendaris. Cruel i despietat. Enemic de tota la vida de l'Artemius.

Antonietta LaBelle

La pèrfida propietària de la Shocking Enterprise. Vol transformar el Pantà Quitranós en un centre de bellesa.

Màscara LaBelle

La neboda de l'Antonietta. Sembla una mocosa antipàtica i consentida, però amaga un secret...

*Cal saber improvisar. I, si convé, ser capaços
d'inventar-se tot d'una un pla B.
(Regla tercera del bon caçamonstres)*

Artemius Creep

El missatge bavós

Arreu del món ja havia començat la primavera feia un quant temps. Només a Taràntula semblava que l'hivern no s'acabava mai. Els núvols de color plomís eclipsaven el sol i els dies encara eren gèlids i curtíssims.

La Priscilla Fizz tenia deu anys i estudiava l'últim curs a l'escola primària Vidriol. En aquella època estava d'un humor pèssim, tot i que hauria hagut de ser al contrari, ja que una de les (moltes) coses que la noia no suportava era justament el bon temps. En canvi, com més s'acostaven les vacances de Setmana Santa, més intractable es tornava.

Capítol 1

A casa, en Silvestre Serrell, el seu pare adoptiu, no sabia què fer. Fins llavors, no havia vist mai la seva adorada filla tan furiosa.

A l'escola, els companys de classe es preguntaven el motiu d'un humor tan negre. Alguns tafaners deien que la Priscilla no havia paït la recent ruptura amb el *Butlletí de Vidriol*, el diari de l'escola, i que encara la tenia jurada a la Cordelia Claypool, la pèrfida directora de la publicació. Altres sostenien que s'havia enamorat bojament d'en Medoro Milles, el capità de l'equip d'atletisme de l'escola, el qual no corresponia als seus sentiments.

Només en Bartolomeo Bloom, dit Bablú, el millor amic de la Priscilla, aspirant a escriptor de llibres de terror i perfecte poruc, coneixia la veritat. Però no l'hauria confessada mai a ningú, perquè era d'allò més absurda.

La noia estava furiosa perquè volia capturar un monstre a tot preu, però no aconseguia trobar-ne cap!

Durant les classes, la Priscilla aixecava sovint

El missatge Bavós

els seus ulls de diferent color (un de negre i un de blau) cap a la finestra de l'aula. Mirava a fora i sospirava. Sabia que al lluny, amagat entre la boira, es dreçava el Pic Esparver, on li agradaria tornar.

Oh, quin lloc més horrible! A en Bablú li venien esgarrifances només de pensar-hi: una muntanya espantosa, al cim de la qual havien construït una mansió ruïnosa que tothom, a Taràntula, creia deshabitada. Només els dos nois coneixien la veritat d'aquell indret aterridor i de les horroroses criatures que l'infestaven... Per no parlar del seu diabòlic propietari, Sir Artemius Creep, el caçamonstres llegendari que tothom creia difunt des de feia almenys vint anys i que no solament era ben viu, sinó que, a més, continuava, a l'ombra, perseguint el seu forassenyat projecte de defensa i tutela dels monstres i dels seus hàbitats naturals! El viatge de la Priscilla i en Bablú a la Mansió de l'Esparver havia estat un veritable malson, i el noi hauria preferit oblidar-lo.

Però la Priscilla pensava d'una altra manera. Després d'aquella aventura, la noia havia jurat

Capítol 1

que també es convertiria en una caçamonstres. Sobretot, no oblidava la promesa que l'Artemius li havia fet poc abans d'acomiar-la.

—Quin tros de mentider! —va remugar—. Quin canalla! Havia dit que un parell d'ajudants li podrien ser d'utilitat. Però ja ha passat gairebé un mes i no ha donat senyals de vida!

—Pel que fa a mi —va dir en Bablú—, només espero que aquell vell podrit s'hagi oblidat de nosaltres... i sobretot dels danys que vam provocar destruint la seva col·lecció d'estàtues.

—Jo li ensenyaré, saps? Aconseguiré atrapar un monstre amb les meves mans. El duré a la porta de la mansió, si cal. Llavors l'Artemius haurà de reconèixer que tenim fusta per convertir-nos en dos professionals!

—No em vull convertir en un caçamonstres. Vull ser escriptor de llibres de por: hi ha molta diferència entre inventar-se històries de terror i *viure-les*.

La Priscilla i en Bablú sortien del pati de l'Escola Vidriol. Per fi havia arribat el dimecres: l'últim

El missatge bavós

dia de classe abans de les desitjades vacances de Setmana Santa. Tots dos es van fixar en un grupet de tres o quatre companys, situats en cercle al voltant d'alguna cosa. La Priscilla, encuriosida, també s'hi va acostar i va fer un cop d'ull.

Un llimac enorme, gras i gandul s'arrossegava pel ciment del pati. Era un exemplar de mida considerable, d'una espècie que la Priscilla no coneixia (uns anys abans, la noia havia tingut la dèria instantània de catalogar totes les espècies de llimacs que hi havia): era blau, recobert de puntets verds. Avançava deixant darrere seu un estrany solc de bava platejada que s'esvaïa gairebé a l'acte.

—Ecs, és la cosa més vomitiva que he vist mai!
—va exclamar disgustada la Cordelia Claypool, que es trobava al costat dels altres.

—No tinguis por, estimada Cordelia, ja me n'encarrego jo!

Entre els nois, es va obrir pas l'Optimus Barracuda, un repetidor gran i gros de cinquè any, porter reserva de l'equip de futbol. Amb una rialla

Capítol 1

trionfal, el noi va aixecar un peuàs i va fer el gest de descarregar-lo sobre el pobre llimac.

—Jo de tu no ho faria —va dir la Priscilla ajupint-se sobre l'animalet—. Conec aquestes bestioles. Veieu les horribles taques verdes que té per tot el cos? En realitat són vesícules minúscules plenes d'un verí mortal!

Tots els nois van retrocedir un pas, aterrits. La Priscilla va somriure i va continuar la seva actuació:

—Si el trepitges, Optimus, en pocs segons el verí et fondrà les soles de les sabates. I després, de seguida, li tocarà al teu peu!

L'Optimus Barracuda va recular, blau de cangueli. Tots es van dispersar a corre-cuita, fent cara de fàstic.

—Això mateix, deixeu-lo allà on és —se'n va mofar la Cordelia, allunyant-se'n—. Si més no, ara la nostra Pris ha trobat per fi un promès que li escau!

Llavors la Priscilla i en Bablú es van ajupir sobre l'estrany llimac. L'animal havia mig aclucat

Capítol 1

els ulls vius del final de les antenes i semblava que els observés.

—Mira —va dir la noia—. Fa alguna cosa estranya!

El llimac havia tornat a arrossegar-se més de pressa. Sobre l'asfalt havia aparegut un solc bavós que formava la lletra P. La bestiola tova va continuar. Ara, al costat de la P, havia aparegut una E. Van seguir una R, després una A i finalment una L.

Era increïble, però el llimac estava escrivint un missatge sobre l'asfalt.

—És clar, ara ho recordo! —va exclamar en Bablú—. És un llimaconfidencial! Són unes criatures extraordinàries, gairebé extingides. Es feien servir a l'edat mitjana per enviar comunicats supersecrets. S'aprenen de memòria els missatges com els lloros. Però el més increïble és que, si els ensinistres, saben trobar sols el destinatari, com els coloms missatgers. I comencen a escriure el missatge secret només quan són als seus peus!

La Priscilla Fizz observava l'animal, hipnotitza-

El missatge bavós

da. Al final, sobre el ciment del pati, havia aparegut un escrit lluent, que ja començava a esvaïr-se:

Per als dos mocosos tafaners.

He decidit aprofitar aquestes vacances per iniciar el vostre aprenentatge. Ens veiem aquesta tarda a les cinc. Estació Meridional, via 6. Poltergròvia Express, vagó número 4.

A.

PS: Sigueu puntuals. Jo detesto els tardaners.

—No m’ho puc creure! —va balbucejar en Bablú—. És un missatge per a nosaltres, de part de...

—L’Artemius! —va exclamar la Priscilla.

Va collir amb cura el llimaconfidencial i el va guardar dins del seu portallapis. El noi la va mirar: per primera vegada des de feia quasi un mes, la Priscilla Fizz somreia.

